

венно състояние на Дружеството“ сж обозначени всичкитѣ тия помощи.

Жалателно бѣше да можеше и за всички въобще вещественни помощи, даже и най-малки, що сж се получили въ Дружеството, да се кажеше отъ кого сж тѣ и отъ кждѣ, но, за съжаление, това за нѣкои помощи не можеше да се направи. Едно, че въ началото на войната, както се вече каза на свое мѣсто, Дружеството, като не бѣше още напълно устроено и почти никакъ неприготно за усиленната онази дѣятелность, на която се повика отъ ненадѣйно настѣпившитѣ важни за отечеството ни обстоятелства, а отъ друга страна, — като исканието на помощи захвана да става отъ твърдѣ много мѣста изеднѣжъ и за твърдѣ много нѣща, нѣмаше възможность, по причина и на неопитността на служащитѣ при Дружественния складъ, да се записва точно и редовно всичко получено; а друго — че много помощи изъ България и изъ странство пристигнахъ безъ да имаше описъ за тѣхъ и, даже, безъ да имаше писмо, въ което да се означава отъ кого и отъ кждѣ сж тѣ. Така, Руссенския Окрѣженъ Управителъ, Г-нъ Несторъ Марковъ, който съ голѣма готовность е вземалъ взевъзможни мѣрки за по-скорото препращание изпратенитѣ чрезъ Руссе до Дружеството помощи въ натура отъ странство, съобщавалъ е на Настоятелството само това, че отъ Виена, Букурещъ или другадѣ сж пристигнали за Дружеството ни **еди-коиси** и **еди-колкоси** колетѣ съ вещи, които и препраща, безъ, обаче, да евява, отъ кого сж тѣ и какво съдържатъ, тѣй като и самъ той не е ималъ свѣдѣния за това. Канцелярията на Дружеството употреби всевъзможни усилия за да може да извлѣче изъ книжята всичко, што е постѣпило въ Дружественния Складъ, но сѣ пакъ не се е постигнала желанната пълнота и точность въ това отношение, а и имената на мнозина шедри, вѣроятно, подарители сж

останали неизвѣстни на Настоятелството. Помощитѣ на такива подарители сж означени въ казаното по-горѣ „Изложение“ подъ название: „**Отъ неизвѣстни мѣста и лица**“.

Освѣнъ тѣзи доставени на нашето Дружество помощи въ пари и въ натура, събирали сж се въ името на Дружеството ни и други помощи както отъ България така и отъ странство. Тѣзи помощи, обаче, не сж означени никждѣ, защото едни отъ тѣхъ сж били усвоени отъ други лица и учреждения, а други — и до сега не ни сж доставени. Така, Министерството на Вънкашн. Дѣла и Исповѣданията, съ писмото си отъ 10-й Януарий 1886 год. подъ № 83, испрати до Настоятелството на Дружеството копие на едно писмо съ дата 10-й Декемврий 1885 година № 135 отъ единъ **Румунски комитетъ**, учреденъ въ Каларашъ, който извѣстява, че билъ събралъ отъ много градове и села помощи въ пари и въ натура за нашето Дружество, но които помощи и до днесъ не сж получени въ Дружеството.

Нѣкой си **Мапесъ**, съ писмото си отъ 1-й Декемврий 1885 год., съобщилъ на уважаемиятъ Д-ра Брадея, отъ страна на „Червений Кръсть“ въ Франкфуртъ на Майнъ, че билъ събралъ много бинти, хирургически инструменти и други вещи, а тѣй сжщо и пари, и че щѣлъ да ни ги испрати чрезъ Берлинския „Червений Кръсть“. На 8-й Февруар. 1886 год., Настоятелството на нашето Дружество помоли тоя послѣдния да ни даде свѣдѣния, но и до сега още не сме получили отговоръ.

Казанлъшкиятъ Клонъ на нашето Дружество е испратилъ 34 кола съ разни вещи за Дружеството, за пристигването на които кола въ София еви на Настоятелството Г-нъ Софийский Окрѣж. Управителъ съ писмо отъ 15-й Ноемврий 1885 г. подъ № 14,363. Тѣзи вещи, обаче, се предадохъ отъ Правителството не на нашето Дружество, а на **Правителствен-**